

A MOSZKVAI RÁDIÓ HÍRMAGYARÁZÓJA MAGYARORSZÁG POLITIKAI ÉS KATONAI HELYZETÉRŐL 1944—1945-BEN¹

Hitler „Blitzkrieg”-je a Szovjetunió ellen megdöbbsentette és felháborította a világ minden becsületes emberét, köztük azokat a magyarokat is, akik a fasizmus pusztításai ellen a Szovjetunióba találtak menedéket.

Ezek a magyarok már teljesen beleilleszkedtek a Szovjetunió életébe, ott új hazát találtak s lelkesedéssel támogatták a szovjet nép békepolitikáját. Természetes, hogy részt vettek a Szovjetunió védelmi háborújában és minden téren a Szovjet Hadsereg győzelmét kívánták.

A Moszkva-i Rádiónak magyar adásai is voltak, melyek kifejezésre juttatták az ott élő magyarok viszonyát a háborúhoz és minden igyekezetével arra törekedett, hogy a magyar népet, s a Horthy Miklós által a német hadseregnek kiszolgáltatott magyar katonákat felvilágosítsa arról, hogy az a háború népellenes háború, a német imperialistákat s magyar lakájaikat szolgálja és katasztrófába viszi Magyarországot.

A felszabadulási évforduló alkalmából helyénvaló, hogy emlékeztessünk antifasiszta harcunk eme formájára.

Az itt felvonultatott anyag a nagy küzdelem húsz évvel ezelőtti különböző időszakait érinti. Az az érdekessége, hogy szovjet szemmel nézve tárgyalja az eseményeket. Ebből visszamenőleg is kitűnik, hogy mennyire azonosak voltak a szovjet és a magyar nép érdekei bizonyos mértékben azért is, mert a történelem a szemlék elemzéseit és következtetéseit lényegében igazolta.

¹ A moszkvai rádió magyar adásának vezetője, egyben hírmagyarázója, *dr. Münnich Ferenc* elvtárs volt, aki *Nyikolaj Fjodorov* néven olvasta fel kommentárjait. A moszkvai rádió hírmagyarázatából most közlésre kerülő korabeli híryananyagot *dr. Münnich Ferenc* elvtárs, a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány államminisztere bocsátotta a HK szerkesztőségének rendelkezésére.

Moszkva, 1944. január 1.

Nyeveltől Herszonig, tovább folyik a gigászi ütközet. A szovjet csapatok *Vatutin*² tábornok parancsnoksága alatt az első ukrainai arcvonalon több száz kilométer szélességben és nagy mélységben áttörték a német fasiszta rablóhadak frontját. A Vörös Hadsereg szétverte Manstein tábornok nagy páncélos erővel támadó csapatait, amelynek Hitler azt a parancsot adta, hogy foglalják vissza Kijevet és ezzel védjék ki a német hadsereg egész déli szárnyát fenyegető szovjet támadást. A Vörös Hadsereg Zsitomir, Korosztyeny, Belaja Cerkov, Bergyicsev és más közlekedési csomópontok visszafoglalásával nemcsak Manstein kezdeti sikereit likvidálta, hanem előretörésével nyugat és délnyugat felé még jobban kimélyítette a német arcvonalat átvágó éket. Egyidejűleg tovább fejlesztette sikereit a vityebszki irányban az első balti arcvonal hadserege. Átvágta a Vityebszk—Orsa-i országotat és tovább folytatja előnyomulását.

A szovjet német front eseményei a tények cáfolhatatlan erejével bizonyítják, hogy Manstein ellentámadása nem hozta meg a németeknek a várt eredményt. Nem tudta megzavarni a szovjet hadvezetőség stratégiai terveit, nem tudta megállítani a szovjet hadsereg támadását, s emellett a Manstein-hadsereg szétverése válogatott erőkből álló hadműveleti tartalékoktól fosztotta meg a német hadvezetőséget. Ebben a harcban a német fasiszták nagyszámú más, nagy köteléken kívül a Reich és az Adolf Hitler SS hadosztályokat is elvesztették. Hasonló sors érte Hitlernek *Konyev*³ tábornok haderőivel szemben álló csapatait.

A szovjet német front döntő eseményei mellett figyelmet érdemel az a körülmény, hogy Hitler Németországát más harc-tereken is csapások érik. Olaszországban az utóbbi időben erősödött a szövetséges haderő nyomása, a tengeri háborúban Hitler majdnem teljesen védelemre szorult, s a napokban elvesztette flottájának utolsó 26 000 tonnás csatahajóját, a *Sarnhorsztot*. Az angol—amerikai légiőre gyakrabban támadja Berlint, s a többi német katonai, ipari és közlekedési központokat. Goebbels karácsonyi beszédében kénytelen volt kijelenteni, hogy ez a karácsony a németek számára a szomorúság karácsonya volt.

² Nyikolaj Fjodorovics Vatutin (1901—1944), hadseregtábornok, 1943. november 6-tól az 1. Ukrán Front parancsnoka, Hósi halált halt 1944. január 15-én.

³ Ivan Sztjepánovics Konyev (1897—), a Szovjetunió marsallja. A Nagy Honvédő Háborúban különböző frontok, köztük a 2. Ukrán Front parancsnoka, majd 1955—60-ig a varsói szerződésben részt vevő államok fegyveres erőinek parancsnoka volt.

Magyarországot, melyet Horthy, Kállay és az egész uralmon levő klikk hazaáruló politikája tovább is Németországhoz köt, az a veszély fenyegeti, hogy osztoznia kell a pusztulásba rohanó fasiszta Németország sorsában. Még a kormánybefolyás alatt álló magyar sajtó is kénytelen borúlátó hangokat megütni.

A katasztrófa előszelét érzik Horthy német zsoldon tartott hírverői, és azok gazdái is. És ebben a sorsdöntő időben még szorosabbra fűzik azokat a láncokat, amelyekkel a magyar népet Hitler alávaló és vesztett ügyéhez fűzték. Kállay csak a napokban kötött tüntetően fegyverbarátságot Hitler magyarországi főbizalmi emberével, Imrédyvel. Be akarja vonni a magyar fasisztákat a kormányzó pártba, hogy nagyobb erővel léphessen fel a demokratikus ellenzék ellen, és az országban egyre növekvő németellenes, háborúellenes mozgalommal szemben. Keresztes-Fischer segédrendőrei, az államrendőrség és a csendőrség szerveivel együtt egyre-másra tartóztatják le a demokratikus ellenzék pártjainak vezetőit, s a nemzeti ellenállásban résztvevő ipari és mezőgazdasági munkásokat. Kállay méltó akar lenni Imrédy barátságára, és be akarja bizonyítani, hogy egy esetben igazat mondott, amikor azt állította, hogy a „szegedi gondolat az olasz és német fasizmus őse és a magyar kormánynak nem kellett tanulnia sem Mussolinitól, sem Hitler-től”. Ezek után senkinek sem kell csodálkoznia azon, hogy Horthy és Kállay tovább is Hitler rendelkezésére bocsátja Magyarország katonai erejét és anyagi erőforrásait. Ezek az emberek nem tudják, de nem is akarják elválasztani sorsukat Hitlerétől. Nem tudják, mert a haladó emberiség legszentebb jogai ellen elkövetett közös gaztettek elválaszthatatlanul összekötik őket. Nem akarják, mert tudják, mert a magyar nép erősödő Hitler-ellenes hangulatából látják, hogy Hitleren kívül senkire sem támaszkodhatnak. De a magyar népnek nem lehet és nem szabad tétlenül szemlélnie, hogy egy jelentéktelen kalandorcsoport önző uralmi érdekeiért a pusztulásba vigyék.

A Vörös Hadsereg győzelmei, feltartóztathatatlan előretörése nyugat felé nem ad időt a tétovázásra. A demokratikus koalíció előkészületei arra mutatnak, hogy a teheráni konferencián megállapított összpontosított támadás a fasiszta blokk ellen nem soká várta magára.

Magyarország az ostromlott vár közepén van. A magyar nép Hitler-ellenes harcos fellépése jelentős segítséget nyújthat a Vörös Hadseregnek és megfelelő értékelést remélhet az elszámolásnál, ha ez idejében történik. Ez a fellépés megszaba-

dítja a magyar népet attól is, hogy Horthy, Kállay és klikkjük tovább folytassák kétes hazaáruló játéukat. Zápolya elkésett Mohácstól és Mohács évszázadokra sírbadöntötte Magyarországot. Ma az a feladata a magyarországi Hitler-ellenes mozgalomnak, hogy az új Mohácsot megakadályozza. Mert különben beteljesülnek a magyar költő szavai:

*„Múltadban nincs öröm,
Jövődben nincs remény”.*

Moszkva, 1944. szeptember 3.

Az új magyar kormány megkezdte tevékenységét. Első lépése, ahogyan ezt Horthy kinevezte kormánytól várni lehetett, az volt, hogy Lakatos tábornok-miniszterelnök üdvözlő táviratot küldött Hitlernek, a németek kegyelméből ducse szerepét játszó Mussolininek és a többi még megmaradt Kviszlingeknek. Inkei tábornagy, külügyminiszter a szolgálati viszonyoknak megfelelően Ribbentropp, volt pezsgőügynök, a német fasiszta külügyminiszternek fejezte ki nagyrabecsülését, szintén táviratilag.

Aztán következtek a munkaprogramot jelentő nyilatkozatok. Lakatos miniszterelnök kijelentette, hogy főfeladata a háború folytatása a határok megvédéséért. A belső front egységét minden rendelkezésre álló erővel biztosítani fogja, mondtotta továbbá Lakatos tábornok.

Ez a rövid nyilatkozat mindennél ékesszólóbban világítja meg Horthy-Magyarország válságos helyzetét. Nem szállunk vitába Hitler újdonsült magyar ügynökével afelől, hogyha a honvédek most határokat védelmeznek, akkor azok nem Magyarország határai. A Kárpátokban, mint az egész szovjet-német arcvonalon Hitler-Németország sorsa dől el. S a honvédek a Kárpátokban Hitler-Németország védelmében céltalanul ontják véréüket. Ezzel az egyszerű igazsággal a magyar nép túlnyomó többsége tisztában van. Ha ez nem így volna, akkor nem tudnánk megérteni Lakatos tábornok nyilatkozatának a belső front megvédésére vonatkozó kijelentését. Tudvalevő dolog, hogy védeni csak olyasvalamit kell, amit a támadás veszélye fenyeget. A miniszterelnök kijelentésének ez a része arra mutat, hogy a belső front van veszélyben. Csúnya dolog a logika és ez esetben kellemetlen is Hitler magyar ügynökei számára. A honvédeknek — Lakatos szavai szerint — a határokat kell megvédeniök. Lakatos miniszterelnöknek pe-

dig belső frontegységét. Az események bizonyítják, hogy több fronton folyó harc a Horthy-klikknél sokkal nagyobb szervezett erőnek, Hitler német fasiszta bandájának is a nyakát szegi.

A Hitlernek kiszolgáltatott honvédek a Kárpátokban, vagy a német főparancsnokság intézkedése szerint más arcvonalaszon pusztulnak el. A belső fronton Horthynak és Lakatosnak ideiglenesen, de csak rövid időre, még szerencséje van, ott ők támadnak és egyelőre sikerrel. Szaporodik a koncentrációs táborok száma. A magyar demokrácia harcosait kipróbált német módszerekkel pusztítják. Aki hazafias aggodalmának mer kifejezést adni az ország sorsa felett, azt a Gestapo és a magyar SS-ek rögtön elhallgattatják.

De Horthy uralma csak függeléke a német fasizmus összemlő hatalmának, az pedig rohamléptekben rohan a végső pusztulás felé. A Vörös Hadsereg győzelmes támadása, az angol—amerikai erők franciaországi sikerei gondoskodnak arról, hogy a fasiszta reakció roskadozó épülete mielőbb összedüljön. Hitler hadainak további vereségei, melyek már Horthy-Magyarország közvetlen közelében érik az emberi haladás ellenségeit, még nagyobb veszedelembé hozzák Horthy—Lakatos, amúgyis repedező belső frontját. S ha a Hitler hadosztályai közé szorított honvédegségek egy szép napon öntudatra ébredve, fegyverüket a német elnyomók és magyar szolgálk ellen fordítják, s a belső frontnak a terror eszközeivel lekötve tartott erői támogatásukra sietnek, a magyar fasiszta reakció kalandorait eléri a megérdemelt büntetés.

Ezt a folyamatot lényegesen meggyorsíthatja a magyar demokrácia erőinek kezdeményező aktivitása. A romániai események szemmel látható bizonyítékai a német fasiszta rendszer bomlásának. Szolvákiából is a népi erők aktív fellépéséről érkeznek hírek. A magyar nép felszabadító harcára sohasem volt még kedvezőbb helyzet. A tévovázás, a várakozás pusztulásba visz. Sohasem mondtak többet egy-egy népnek Petőfi örökéletű szavai: Minden Demoszténesnél szebben beszél a tett. Horthytól, Lakatostól a Hitlerrel kötött meggyalázó szövetségtől csak az szabadíthatja meg a magyar népet. Csak az teheti lehetővé, hogy visszanyerje a demokratikus népek megbecsülését.

Moszkva, 1944. szeptember 13.

A Szovjet tudósító Iroda jelentéseiben naponta hallunk új, a magyarok számára ismerős helységneveket. Brassó után Gyulafehérvár, Sepsiszentgyörgy, Segesvár, Meggyes, Petro-

zsény, Csíkszereda, Déva, Torda felszabadítását adja hírül a szovjet rádió.

A német és magyar hírverés állandóan a kárpáti hágóknál folyó harcokról beszél, ahol állításuk szerint — a német—magyar csapatok minden támadást visszavernek. A magyar rádióhallgatót, aki az igazat akarja tudni, s ezért Moszkvára állítja be készülékét, jól tudja, hogy Gyulafehérvár a Maros mentén, Segesvár a Küküllő völgyében fekszik, s a többi helységek is jó messze nyugatra vannak a Kárpátoktól és északnyugatra az erdélyi „Alpoktól”.

Horthyék a fronteseményekről költött jó hírekkel akarják igazolni azt az állításukat, hogy a németek nagy katonai erőikkel segítik Magyarországot. A valóság természetesen egész más. A magyar honvédcsoportokat csak kisszámú német rohamágyú és páncéllkocsi támogatja. A honvédek arcvonalán levő csekélyszámú német SS-egység csak biztosító és csendőrszolgálatot végez a honvédcsoportok háta mögött. Kíméletlenül beléllő a visszavonuló honvédekbe, visszaüzi a tűzvonalba a menekvést keresőket. Hitler német tartalékai régen föld alá kerültek a szovjet—német fronton, s az utóbbi időkben Nyugat- és Dél-Európa harcterein is megritkultak a németek sorai. Románia, Finnország és Bulgária belátták, hogy Hitler szövetsége a pusztulásba vezet. Románia és Bulgária a Vörös Hadsereg győzelmes előretörését felhasználva, átálltak a Vörös Hadsereg oldalára. Finnország kormánya is szakított Hitlerrel és delegációt küldött Moszkvába a fegyverszüneti tárgyalásokra. A kis Szlovákia népe fellázadt a német fasiszták és Tiso zsarnoki uralma ellen. Egyedül Horthy Magyarországa tart ki tovább Hitler galád és vesztett ügye mellett. A német fasiszták most a magyar honvédek holtesteivel tömik be azokat a réseket, amelyeket a német csapatok óriási veszteségei és a vazallus országok túlnyomó részének leválása ütött a fasiszta rablók védelmén. A Szovjetunió megszállt területeinek felszabadítása, Franciaország elvesztése, Románia, Bulgária elfordulása, Finnország kilépése a háborúból — nemcsak Hitler megtépázott élőerejét gyengítette meg, hanem sok fontos háborús nyereségtől, rengeteg élelemtől is megfosztotta a német fasiszta rablókat. A veszteségeket mind emberben, mind hadianyagban a magyar nép rovására akarja pótolni. Horthy, Lakatos és Csatai teljesítik Hitler minden követelését. A honvédek feláldozását a határvédelem hamis jelszavával indokolják. A magyar búzát és a hadiipar termékeit pedig kilátásba helyeztet,

de soha meg nem kapott német iparitermékekért „cserébe” szállítják ki Magyarországról.

A románok nemcsak, hogy hátat fordítottak Hitlernek, hanem hadat is üzentek a német megszállóknak, harcba szálltak velük. Most már — a Vörös Hadsereg segítségével — országuk területének túlnyomó részét felszabadították. Gyakorlatban tanulták meg, hogy a Vörös Hadsereg nem hódító célokból lépett román földre, hanem azért, mert Románia Hitler szövetségese volt, s a megvert fasiszta hadak román területre vonultak vissza. A Szovjetunió Magyarországon nem keres területi hódításokat. A nagy, szabad szovjet nép a maga szabadságáért küzdve, minden leigázott népet segít abban, hogy a szabadságát visszanyerje. Segít a románoknak és segíteni fog a magyaroknak is, ha azok elérik az országot áruba bocsátó Horthy-klikket, és a Vörös Hadsereg mellé állva, részt vesznek az ősi ellenség, a német imperializmus szétverésében. A Maros és a Küküllő völgyében dörgő szovjet ágyúk az utolsó figyelemztetést jelentik a magyarok számára. Dönteniük és igen gyorsan kell dönteniük: el akarnak-e pusztulni Hitlerért, Horthyért, vagy küzdeni akarnak a Vörös Hadsereggel együtt a német fasizmus teljes megsemmisítése, Magyarország felszabadítása érdekében.

Moszkva, 1944. szeptember 22.

Három évvel ezelőtt, mikor az arcvonal messze volt Magyarországról, Horthy és klikkje azzal áltatták a magyar népet, hogy Hitler várható gyors győzelme folytán az országnak nem kell nagy áldozatokat hoznia. Úgy állították be a háborút, mint valami a távolban lefolyó hadgyakorlatot, ahol az új fegyverek: a páncélcsovi egységek és a légiórok, tapasztalatokat szereznek, a tisztek kitüntetésekert kapnak, s néhány száz halott és sebesült árán visszatért csapatok zene mellett győzelmi menetben vonulnak el Horthy Miklós előtt a budai Szent György téren.

A Szovjetunió népeinek, s a Vörös Hadseregnek hősies ellenállása, Hitler blitzkrigjét hosszú, a fasiszta blokk haderejét kimerítő háborúvá változtatta. A Vörös Hadsereg kemény védelmi harcokban megtizedelte Hitler és szövetségeseinek haderejét, s azután kiűzte a fasiszta hordákat a Szovjetunió földről.

Hitler és Horthy ma már Erdély területén folytatnak kérésgebesett és reménytelen védekező háborút a győzelmesen

előretörő Vörös Hadsereggel szemben. Hova lettek azok az idők, amikor Horthy propagandája ilyen jelszavakkal dobálózott: „inkább Ukrajnában folyják a háború, mint Magyarország földjén.”

A Szovjet Tudósító Iroda beszámolt Temesvár és Arad elfoglalásáról. Az első alig 50 km-re, a második 16 km-re van a magyar határtól. S éppen ezért mert a háború Horthy hazaáruló politikája következtében Magyarország területéhez közeledik, Horthyék azzal a jelszóval akarják tovább is Hitler háborújához kötni a magyarokat, hogy a honvédség felett Hitler hadseregfőparancsnoksága rendelkezik, s ott használja fel a honvédhadosztályokat, ahol Németország érdekei megkívánják. Viszont Hitler, akitől Magyarországon kívül összes jelentős szövetségesei — Románia, Bulgária és Finnország — elfordultak — minden alkalmat felhasznál arra, hogy a magyarok részvételét Németország védelmében világgá kürtölje. A német hadműveleti jelentés napok óta megemlékezik Ibrányi vezérőrnagy parancsnoksága alatt Varsónál harcoló magyar lovashadosztályról. Hitlernek szüksége van erre, mert közeledő katasztrófától rettegő németeknek be akarja bizonyítani, hogy még nem minden szövetséges fordult el tőlük. Horthyéknak kellemetlen a német hírverés vállveregetése, mert ők a magyaroknak azt mondják, hogy honvédek az ország határait védik, tagadják azt, hogy a magyar nép idegen, német érdekekért vérezik. A magyar hírverés azért cáfolta a napokban a magyar honvédek Varsó alatti harcairól szóló híreket.

A német hírverés azelőtt figyelembe vette magyar vazalusa belső érdekeit és igyekezett arra, hogy híradásai meg ne cáfolják Horthyék házi használatra készült hazudozásait. A német fasiszták most ezt a fényűzést nem engedhetik meg maguknak. Ők közölni akarják a német néppel, hogy maradt még egy szövetségesük, aki a német érdekeket elébe helyezi a magánemzeti érdekeinek.

Ditmár tábornok, a német rádió szemleírója szintén a magyarokkal vigasztalja a németeket. Legutóbbi rádió szemléjében kénytelen beismerni, hogy a németek balkáni arcvonala megsemmisült, s Délkelet-Európában új frontot kell teremteni. Ez az új front már kialakulóban van — folytatja Ditmár — és megállapítja, hogy a magyarok minden erejükkel részt vesznek az új front megteremtésében, s Németország védelmében. Íme így néz ki Horthyék határvédelmi jelszava a gyakorlati megvalósításban.

A háború éppen azért jutott el Magyarország határaihoz,

mert Horthy és áruló klikkje tovább is kitartanak Hitler mellett. Éppen az ő hazaáruló politikájuk teszi lehetővé a német fasizmusnak, hogy Magyarországot a német védelem előretolt állásaként használja fel. Ezért pusztulnak el a honvédek Varsónál, holnap a Rajnánál, ha német hadviselés érdekei megkívánják. Ezért, és csakis ezért, zuhannak a bombák Budapestre, Debrecenre, Székesfehérvárra. Ezért zuhannak majd a többi magyar városra, ha a magyar nép tovább is túri Horthyék hazaáruló politikáját.

Moszkva, 1944. október 11.

A Vörös Hadsereg, az Alföldön át üldözve a Hitler-Németország felé vezető utakon védő magyar hadsereget, és a biztonság kedvéért erre az arcvonalra vetett német csapatokat, széles arcvonalon közeledik a Tiszához. Egyes helyeken már át is lépte ezt az utolsó víziakadályt Budapest irányában.

Horthy lapjai, amelyek egykor fennhéjázóan írtak Hitler támadó háborújáról, dicsekedtek azzal, hogy a honvédcsapatok messze Ukrajna földjén dúlnak, rabolnak, gyilkolnak; egyserre a humanizmusról beszélnek. A Reggeli Magyarország a genfi konvenciát emlegeti, melyet — állítása szerint — a magyarok mindig betartottak. Az Esti Újság azt írja, hogy Magyarország humánusan járt el külső és belső ellenségeivel szemben. „Szentül őrizzük harci zászlónk tisztaságát és nem engedjük, hogy kegyetlenségekkel beszennyezzék.” Ezekre a kijelentésekre most szükségük van Horthyéknak, mert a háború magyar területen folyik és rövid idő múlva a háború bűnöseinek a népek ítélőszéke elé kell állniuk. Horthy-lapok ostobán és minden óvatosságot félretéve hazudnak. Hiszen állításuknak a „belső ellenségre” vonatkozó részére mindenki előtt ott áll a cáfolat. Ezek a koncentrációs táborok, ahová Horthyék a német háborút, az ország elárulását elítélő hazafiakat, a demokrácia harcosait, a hivatalos körök által „belső ellenségnek” bélyegzeteket zárják. Cáfolják ezt a hazugságot az országban uralkodó terrorintézkedések, kivégzések is.

A „külső ellenséggel” szemben állítólag gyakorolt humanizmus cáfolatát ott találjuk minden ukrán, vagy román helységben, ahonnan Hitler magyar rablótársait kiverte a Vörös Hadsereg. Kijev környékén, a brjanszki erdő területén vádlottként állnak a békés szovjet polgárok tömegsírhajai, melyeket Horthy most humánussá előléptetett hordái töltöttek meg ártatlanul kivégzett áldozataik holttestével. A brjanszki vidék

Nyeginó nevű falujának lakosai nem felejtették el asszonyaikat és gyermekeiket, akiket a Horthy-tisztek csöretöltött fegyverrel aknamezőre hurcoltak. Más községekben még ma is borzalommal beszélnek a részegen erőszakoskodó honvédtisztekről. Nem felejtették el, hogy ittas magyar tisztek karácsony éjszakáján tréfából belövöldöztek a parasztházak ablakain.

De Horthy sajtója nem azért ír ma humanizmusról, mintha Hitler magyar hóhérlégényei megcsömörlöttek volna az ártatlanul kiontott vértől. Egészen más magyarázata van ennek.

A háború magyar területen folyik. Nem lehet többé kétségbevonni, nem lehet cáfolni, hogy Horthy és klikkjének hazaáruló politikája katasztrófába vitte Magyarországot. Ezt ma már mindenki látja. Éppen ezért Horthy hírverése most új eszközöket keres a háborúellenes népmozgalom letörésére, vagy legalább fékentartására. Rémületet akar kelteni a magyar lakosságban az előnyomuló Vörös Hadsereggel szemben. Azt akarja, hogy az arcvonalba eső falvak és városok lakosai hagyják ott tűzhelyüket, meneküljenek a Vörös Hadsereg elől, s a honvédek ne adják meg magukat. Ezért kezdi propagandáját a magyar humanizmus dicséretével, hogy azt a Vörös Hadsereg kegyetlenkedéseiről költött rémtörténetekkel folytassa.

A szovjet csapatok már jó pár száz kilométerre távolodtak el a szovjet határoktól. Román, bulgár és magyar városok és falvak százainak lakossága ismerkedett meg a szovjet tisztekkel és katonákkal. Ezek a lakosok hálát adnak sorsuknak, hogy nem hallgattak fasiszta hatóságokra és helyükön maradtak. A Vörös Hadsereg hadtápterületére került Makó, Békéscsaba, Gyula, Hódmezővásárhely lakosai egyhangúan jelentik ki a Vörös Hadsereg hatóságainak, hogy évek óta először élnék nyugalomban és biztonságban. Nem rekvirálnak tőlük élelmet Horthy hajcsárjai és a németek. Szabadon kifejezésre juttatják gyűlöletüket a németek, Horthy áruló rendszere és a némethajcsár nyilas szervezetekkel szemben. Ezekben a helységekben, ahonnan megszöktek Horthy reakciós, népnyzó hivatalnokai, a lakosság bizalmával rendelkező emberek vették át az igazgatást. Új, a nép érdekeit szem előtt tartó emberek vezetése alatt működnek a helyi igazgatás és rendfenntartás szervei. A Vörös Hadsereg hadtáphatóságai támogatják őket, a rend, a személyi és vagyonbiztonság megőrzésében.

Az a helyzet most Magyarországon, hogy a magyar nép ott lélegzik fel szabadon, ahonnan kiverik Horthy hadseregét, ahonnan megszöknek Horthy reakciós hivatalnokai és bevonul a felszabadító Vörös Hadsereg. A Vörös Hadsereg pedig nem

áll bosszút a magyar népen a Horthy-rendszer kegyetlenkedése miatt, mert nem a nép, hanem annak fasiszta elnyomói ellen harcol. Minden becsületos magyarnak hazafias kötelessége, hogy a Vörös Hadsereget támogassa.

Moszkva, 1945. január 24.

Az Ideiglenes Magyar Nemzeti Kormány január 20-án fegyverszünetet kötött a Szovjetunióval és szövetségeseivel. A Debreceni Ideiglenes Nemzetgyűlés és az ott megalakult kormány programjának megvalósítására megtették az első döntő jelentőségű lépést. A Vörös Hadsereg győzelmei lehetővé tették a magyar nép számára, hogy nemzeti érdekeinek megfelelően, szabadon cselekedhessenek. A fegyverszünet megkötése és a magyar demokrácia első intézkedései arra mutatnak, hogy a magyar nép élni akar az adott történelmi lehetőségekkel és következetesen halad előre a demokratikus, szabad, független Magyarország megteremtésének útján.

A faszizmus ellen harcoló államok sajtója nagy figyelemmel fogadta a magyar fegyverszünet megkötését és annak feltételeit nagylelkűnek, enyhének tartja. Véleménye szerint ezek a feltételek lehetővé teszik Magyarország számára, hogy a nemzeti katasztrófából felemelkedjék.

A győztes Szovjetunió és szövetségesei annak ellenére, hogy Magyarország reakciós vezetőinek politikája folytán Hitler utolsó szövetségese maradt — tekintetbe vették, hogy a Magyar Nemzeti Kormány szakított Hitlerrel és hadat üzent Németországnak. Ezért olyan jelentéktelen a Magyarország által fizetendő kártérítés összege, ezért állapítja meg a szerződés erre vonatkozó pontja, hogy Magyarország az okozott károkat csak részben fogja megtéríteni.

A Szovjetuniót és szövetségeseit nem a bosszúállás, hanem olyan szempontok vezetik, hogy a demokrácia útjára lépett magyar nép újból talpra állhasson és teljesíthesse kötelességeit, melyek értelmében részt akar venni a szabadságszerető népek harcában a faszizmus ellen. Feltehető, hogy az Ideiglenes Nemzeti Kormány nemcsak külpolitikai programját valósítja meg, hanem következetesen keresztülviszi azokat az intézkedéseket is, melyeket az ország belső, demokratikus átalakulásának érdekében vállalt. Ezen a téren elsőrendű és döntő fontossággal bír a demokratikus földreform végrehajtása, mely a parasztság millióit fogja a feudális rabszolgaságból embersorba emelni. Ennek a földhözjuttatott paraszttöme-

megek az új, magyar demokrácia legszilárdabb pillérét fogják képezni. A demokráciában emberi jogokhoz jutott ipari munkásság és a méltó helyet elfoglaló értelmiség, a felszabadult parasztsággal együtt, szilárd acélfalként fognak az Ideiglenes Kormány mellett állani és lehetőséget adnak számára, hogy rövid idő alatt kiirthassa a fasiszta fertőzés maradványait. Ezen a széles társadalmi alapon az Ideiglenes Kormány gyorsan megtisztíthatja az állam és a közélet szerveit a leleplezett és bújkáló német fasiszta és nyilas ügynököktől. Olyan állami és helyi igazgatási apparátust teremthet, amely a felszabadult magyar nép széles tömegeinek érdekeit képviseli, akaratainak megvalósítója és végrehajtója lesz.

A Vörös Hadsereg győzelmei, a jóindulatú fegyverszüneti feltételek elősegítik az új, független, demokratikus Magyarországot, olyan Magyarországot, ahol a politika irányát nem egy önző reakciós réteg, hanem a demokratikus néptömegek érdekei szabják meg.

Most minden a Debrecenben vállalt demokratikus program következetes végrehajtásától, a fegyverszüneti feltételek pontos teljesítésétől függ. A magyar demokrácia jövőjére döntő befolyással lesz részvétele, a közös ellenség, a fasiszmus megsemmisítéséért folyó harcban.

A Magyarországról érkező hírek szerint a fegyverszüneti egyezmény aláírását a lakosság nagy meglelégedéssel fogadta. Szerencsés, sokat ígérő fordulópontnak tartja az ország életében, melynek a megalázó német szövetség annyi szenvedést okozott.

A demokratikus ideiglenes kormány első lépései arra mutatnak, hogy végre akarja hajtani azt, amit Debrecenben a magyar nép megbízásából vállalt. Feladatát azonban csak akkor oldhatja meg, ha a magyar nép tömegei támogatják ebben.